

Informační bulletin SKKS Chomutov

dvojčíslo 13 a 14, ročník 3, září 2002

Skks, Palackého 4995/85, 430 01 Chomutov

tel. 0396/65 12 50, fax 0396/65 12 49

e-mail: knihovna@skks.cz, redakce - Vladimír Valeš

Toto číslo 13, 14/2002 vyšlo 20. září 2002, MK ČR E 10422

Obsah:

[Starosti](#)

[Obrazy a objekty Václava Kroba](#)

[Chomutov očima dětí](#)

[Keramické léto](#)

[Galerie teoreticky a prakticky](#)

[Pátrání po umění](#)

[Malířská prázdninová škola](#)

[Jiří Bím - Krajina](#)

[Jana Houdková: Poezie v barvách](#)

[Zuzana Hutňanová: Obrazy a lampy](#)

[Porada k implementaci knihovního zákona](#)

[Rukověť knihovníka](#)

[40.výročí přemístění Trojičného sloupu v Chomutově](#)

[Bohuslav Březovský: 90.výročí narození](#)

[Koncert "Bouřlivé počasí" na pomoc postiženým povodní](#)

[... krátce](#)

Starosti

Letošní léto nebylo časem okurkovým. Pryč jsou doby, kdy si redaktoři museli pro letní sezónu vymýšlet příběhy českých učitelek, které na Jadranu sežral žralok, pryč je čas zpráv, že začala bitva o zrno a houbařská sezóna. Za normálních okolností by se psalo o končících prázdninách, o posledních dnech dovolené, o pěkně obsypaných štocích chmele, o úroda jablek.

Letošní léto mělo starosti mnohem mnohem větší a závažné. Přineslo téma se znaménkem pohromy, katastrofy, neštěstí. Povodně, které zasáhly rozhodující část Čech, ničily majetek, krajinu, domy, celé vesnice, silnice, mosty, zahrady, ulice, památky, zvířata, stromy, všechno. My, kterým se velká voda vyhnula, jsme fascinováni hleděli na nepřetržitě televizní zpravodajství, neschopni domyslet, co uprostřed živlů prožívají naši spoluobčané z jihu a západu Čech, z Prahy, z Mělnicka, Litoměřicka a dál po Labi až k naší hranici. Co prožívají ty tisíce bezejmenných hasičů, policistů, záchranářů, pilotů, starostů, občanů, dobrovolníků.

V tomhle letošním podivném létě byla skutečnost tak silná, že nebylo třeba vymýšlet žurnalistická klišé a metafory. Nebo? by zněly falešně tváří v tvář skutečnosti. Proto tak mocně působil prostý sestřih televizních dokumentárních záběrů, film beze slov, provázený jen Smetanovou Vltavou.

Postiženým lidem vzala voda všechno. A přece tu jsou hodnoty, které povodeň neodnese. Hodnoty

vnitřní, jak poznamenal nedávno v jednom fejetonu Ludvík Vaculík. Citová bohatost, schopnost soucítění, vůle pomoci, lidská solidarita a nezištnost. Jestliže tolik lidí obstálo v letošní povodňové zkoušce právě proto, že tyto hodnoty vlastní, je to dobré vysvědčení pro výchovu, vzdělávání, kulturu, umění, které tyhle věci v člověku objevují, pěstují a posilují. Proto by neměly být považovány za něco nadbytečného, bez čeho se člověk obejde.

Obrazy a objekty Václava Kroba

galerie Lurago 29. 4. - 25. 5. 2002

Jednoho dne zazvoní telefon a kamarád vás požádá, abyste řekli pár slov na zahájení jeho výstavy: první reakce je opravdová radost a příjemný pocit. Takže souhlasíte. Ale v zápětí přichází fáze druhá, když sednete k prázdnému papíru a vidíte, že myšlenka je kdesi v nekonečnu, že vůbec nevíte, co napíšete, co budete říkat, a hle, objeví se červíček pochybnosti: co když je to taková malá pomsta ? -

Nic není jednoduché. Jednoduché nebyly ani Václavovy začátky. Od dětství měl však srdce otevřené a velkou chuť k malování. Základy techniky získal od chomutovského malíře Františka Žáčka, ten ovlivnil jeho vývoj a citlivě vedl po cestičkách umění. Také akademický malíř a sochař Kamil Sopko zůstal rádcem a kamarádem dodnes. Výtvarné zkušenosti začal zúročovat na různých soutěžích a výstavách. A jak léta plynou, Václav usiluje o nalezení vlastního projevu, o vyjádření vnitřních pocitů. Poslouchá hlas srdce, kde plynoucí čas, zrod života, zázraky přírody, pocity magična, radost i smutek, realita i sny..., to vše se snaží vyjádřit a je na divákovi, aby uměl a chtěl výtvarné dílo dešifrovat, aby se alespoň s jedním obrazem ztotožnil, byl milý jeho srdci a aby odcházel z výstavy obohacen a příjemně naladěný. Václav Krob ve svých krajinomalbách zachycuje motivy, které jsou zcela nenápadné, prosté a jasné. Jeho zanícený přístup k malování je také tak jednoznačný a velice upřímný. Vedle krajinomalby stojí nemalý fenomén ženského těla. Žena! - Věčná a nevyčerpatelná inspirace. Figurální tvorba za použití techniky oleje je bezprostřední, autentická i intimní. Není vůbec lehké zvládnout romantický pocit, vnitřní nezávislost a svobodu, životní stresy, radosti, prohry i vítězství. V jeho obrazech se tak promítají osobní zkušenosti, nálady a dění kolem nás i v nás. Za těch několik let co Václava znám, tak mohu směle prohlásit, že zraje jako dobré víno, že ve své tvorbě udělal velký krok kupředu. Nebudu tady vyjmenovávat všechny výstavy (a bylo jich hodně). Obrazy autora zdobí interiéry v různých institucích - jen namátkou třeba na dětském oddělení nemocnice v Chomutově.

V posledních letech přidal k plátnu, barvě a štětcí také kámen a dláto. Poprvé se s tímto materiálem seznámil na mezinárodním sympoziu v Krušných horách v roce 1998. A byl okouzlen a byl lapen. Jeho první plastika vytvořena na tomto sympoziu zdobí exteriér nemocnice v Lounech. V roce 2001 na sochařském sympoziu "Džbán" v Hředlích u Rakovníka byl rovnocenným partnerem erudovaným českým i zahraničním sochařům. Figurální plastiky z opuky zastupují i zde poslední etapu autorovy tvorby. Snaží se o naznačení pohybu, gesta a vnitřního napětí. Při jeho pili a vytrvalosti se určitě dočkáme i v této umělecké oblasti nejednoho překvapení.

A nakonec si dovolím citovat z francouzské revue Cimaise: "Výtvarná kultura dnes trpí hladem po realismu, umělci se zbytečně pustili do závodu s vývojem techniky a že technika se nakonec ukázala nepřátelská a tím se umění odživoťnilo." To se ovšem netýká vystavovaného díla Václava Kroba, naopak, jeho obrazy vycházejí z představových a pocitových schopností člověka a promlouvají k nám srozumitelnou řečí.

Chomutov očima dětí

vyhlášení soutěže: 2.ledna 2002

uzávěrka soutěže: 24. květen 2002

výstavní síň knihovny (1.patro) od 1.června do 31.července 2002

Co nás vedlo k vyhlášení výtvarné soutěže pro děti? Děti přece rády soutěží. A ve svém výtvarném projevu jsou bezelstné. Každý živočich má svá teritoria. Ví, kde najde potravu, kde bude hnízdit. Celý život pak čerpá ze zkušeností, které nabyl v dětství. Naši rodiče a možná už prarodiče, přišli odjinud. Stali se novými osídlenci pohraničí, pracovníky v nových továrnách. A náš kraj chátral. K zanedbání životního prostředí vedla mimo jiné i ztráta pocitu sounáležitosti. Ale děti, které tu žijí a Chomutov je jim domovem, prožívají letošní významné jubileum už s hrdostí. Nepamatují si rozbité kostely a smogový poklop nad městem. Naopak znají krásné město. Psaly básně, malovaly, kreslily, modelovaly. Hlavní témata, která jsme nabídli ke zpracování, umožňovala vyjádřit se v celé šíři výtvarných projevů.

- Chomutov v 750 letech existence (vývoj architektury i krajiny, zajímavosti města)
- události, které město provázely a formovaly (historie, pověsti)
- město, ve kterém si mohou hrát (skutečnost i fantazie)

A skutečně, docházela díla s pověstnými draky, s místy, která děti důvěrně znají, ale i nový architektonický plán města, a plán, od dnešního Chomutova neodmyslitelného, lesoparku.

Vernisáž byla oslavou Mezinárodního dne dětí. Důležitost naslouchat dětem potvrdila i účast pana starosty města, Alexandra Nováka, který obdržel jistě největší obálku v životě - Dopis žáků 4. třídy ze 4. ZŠ. Pro mladé výtvarníky toto setkání nebude poslední. Na podzim poputuje výstava blíže k místům, kde se o nás rozhoduje, do jednacího sálu radnice města. A při té příležitosti chce pan starosta uskutečnit další setkání autorů.

Práce byly hodnoceny ve čtyřech kategoriích, rozhodující byl věk:

1. kategorie: děti od 5 let do 9 let (MŠ, 1. a 2. třída ZŠ)
2. kategorie: děti od 10 let do 13 let (3. – 6. třída ZŠ, ZVŠ)
3. kategorie: děti od 14 let do 16 let (7. – 9. třída ZŠ, ZVŠ)
4. kategorie: ZUŠ, SŠ

ocenění byli tito žáci a kolektivy:

Beránková Zuzana	9 let 3. B	4. ZŠ	Kostel sv. Barbory	1.
Svejkovská Bára	2. A	4. ZŠ	Městská věž	2.

Horváthová Irena	12let 6. B	4. ZŠ	Vosková batika – Dům č. 4	1.
Svačina Alexander	10 let 4. B	8. ZŠ	Nejsvětější trojice	2.

Tomšík Jiří a Miženko Lukáš	10, 11 let 4.B	4. ZŠ	Bezhlavý muž pověsti CV	2.
Jelínková Petra	10 let	8. ZŠ	Kostel sv. Ignáce s morovým sloupem	3.
Jirgalová Veronika	12 let 6. B	4. ZŠ	Vosk. batika - Městská věž	3.
Křepelová Monika	15 let 9. A	4. ZŠ	Náměstí 1. máje	1.
Borovská Zdeňka	15 let 8. A	ZVŠ 17. I.	Pohled na Chomutov	2.
Dolatowski Miroslav	15 let 8. A	ZVŠ 17. I.	Městská věž	2.
Neubertová Miroslava	15 let 9. C	3. ZŠ	Kostel sv. Ignáce	3.
Škorpilová Tereza	14 let	ZUŠ CV	Na náměstí	1.
Chabr Jan	8 let	ZUŠ CV	Bouřka	2.
Přichová Karolína	11 let	ZUŠ CV	Městská věž	2.
Čmolíková Dominika	8 let	ZUŠ CV	Divadlo	3.
Houdková Pavčina	5 let	ZUŠ CV	Sv. Ignác	3.
Kolektivní práce	8 -10 let	ZVŠ Hus.	Moje město	čestné uznání
Kolektivní práce	12 -13 let	ZVŠ Hus.	Zubr	čestné uznání
Kolektivní práce	13 -14 let	ZVŠ Hus.	Poník	čestné uznání
Společná práce	4. B	4. ZŠ	Dopis panu starostovi	čestné uznání
Výtvarný kroužek	6. a 9.tř.	4. ZŠ	Naše město	čestné uznání
Kolektivní práce	14 -15 let	ZVŠ Hus.	Lesopark	čestné uznání

Jitka Kůsová

Keramické léto

galerie Lurago: 13. 6. - 31. 7. 2002

atrium, kostel sv. Ignáce: 13.6. - 31.8.2002

Keramické léto

Keramické léto 2002 v prostorách SKKS představuje díla 29 českých autorů, jedné keramické školy a jedné výtvarnice z Německa. Hlavní expozice v Galerii Lurago, prezentuje drobnou a užitou keramiku, hrnky s podšálky, slánky, sklo, porcelán, keramické kachle, dílka s figurální i zvířecí tematikou. Druhá část výstavy pokračuje v prostorách kostela sv. Ignáce. Keramické, sochařské a řezbářské práce s duchovním obsahem korespondují s barokním prostorem, jako kupř. starý oltář a současný keramický reliéf. Výtvarná díla spoluvytvářejí a dotvářejí umělecký dojem při koncertech. Posluchači si tak odnášejí nejen zvukový, ale i vizuální zážitek. Premiéra se nabízí již při koncertu v rámci Česko-saského hudebního festivalu, kdy se v kostele sv. Ignáce představí Norský komorní orchestr. Plastiky a rozměrnější keramika jsou k vidění také v trávniku atria. Vedle umělců z Chomutovska se představili rovněž výtvarníci z jiných míst republiky, Alena Burešová z Tachova, Tomáš Havránek z Prahy, Jiří Dudycha z Litomyšle a mnozí další. Někteří se v Chomutově objevili již počtvrté.

Při prvním Keramickém létě se v Chomutově sešlo třiapadesát výtvarníků. Letos jsme jich oslovili osmdesát a ozvalo se kolem třiceti. Okruh vystavujících autorů se stále zužuje. Důvody jsou zřejmě dva: Zvyšuje se nabídka - přibývá galerií, soutěží a přehlídek, tedy příležitostí vystavovat a autoři "mají jen jedny ruce." Ale zároveň klesá poptávka, slábní kupní síla. Lidí více počítají. Ti, co mají o umění zájem, si ho těžko mohou dovolit. A ti majetnější dávají přednost věcem, módě, mobilům, automobilům, luxusní dovolené. Nic nového pod sluncem. Stále řešíme otázku hodnot na pomyslném žebříčku: mít, nebo být?

-ale-

Letošní výstavu Keramické léto obeslali tito tvůrci:

Baláková Jana - Chotěšov
Benešová Hana - Úvaly
Burešová Alena - Tachov
Danková Božena - Kadaň
Doležel Miroslav - Jirkov
Drobná Zdeňka - Most
Dudycha Jiří - Litomyšl
Fifka Gustav - Klatovy
Havránek Tomáš - Praha
Kleinhamplová Pavla - Kadaň
Kletvik Jindřich - Praha
Kletviková Otilie - Praha
Králová Zuzana - Roztoky u Prahy
Křelina Roman - Orasín u Jirkova
Kůsová Jitka - Klášterec nad Ohří
Meister Mandy - Oberwiesenthal SRN
Návrat Vojtěch - Chomutov
Nejedlá Štěpánka - Milevsko
Oliva Miroslav - Kladno
Ouhřabková Ivana - Liberec
Pachner Jaroslav - Spořice a Buk Zdeněk - Černčice u Loun
Proll Tomáš - České Budějovice
Samohelová Helena - Praha
Šlechtová Jana - Domažlice
Tesařová Jana - Jablonec n Nisou
Trojanová Olga - Praha
Vendi. M. Hůrka - Tachov
Vlček František - Kadaň
Žampach Martin - Bojkovice

Galerie teoreticky a prakticky

Po roce 1989 se mnoha tvůrcům otevřela brána galerií doma i ve světě. Mnoho z nich se domnívalo, že má veřejnosti co říct. A mnoho tvůrců si to časem rozmyslelo. Staré galerie zájem nepobraly a proto vznikají i zanikají další. Tolik výtvarníků nikde ve světě nenajdete. Co Čech, to muzikant a výtvarník. Snad že senzitivní Keltové prošli naší krajinou několikrát a kdoví, které geny tu zachovali. Ale vraťme se ke galeriím. Každá soukromá galerie pobírá z prodeje % z tržby, tzv. marži. Ta by měla alespoň částečně uhradit náklady spojené s výstavnictvím. Ovšem, jak to v naší společnosti chodí, moc se toho neprodá. A tu nastupuje další forma úhrady - pronájem prostoru. Ale i to má své svízele. Na investici do své výstavy mají většinou ti sebejistí, kteří již objevili řeč trhu. A galerie si podle znalostí galeristy musí vybírat. Nabízí divákům pestrost rukopisů, názorů a projevů nebo se naopak profiluje v jediný výtvarně zaměřený jazyk. Může si tak formovat svého diváka, možného budoucího zákazníka. Každý, kdo si prohlédne výstavu, byť nesouhlasí, je podvědomě informován - i toto je umění. Galerie by měla promlouvat i k výtvarníkům. Nezastupitelnost vidím především v tom, že hledá nové možnosti výstav. Upozorňuje na inspirační zdroje. Organizuje výtvarná vzdělávání, kontakte setkání. ... Může být jejich manažérem.

Galerie Lurago je v rámci Euroregionu partnerem již několikátého setkání výtvarníků našeho okresu s tvůrci Annabergu. Při loňských kulturních dnech proběhla výstava výtvarníků u nás i v Domu kultury Annabergu. Dobrá zkušenost vytváří nové příležitosti.

Soukromá galerie Kunstkeller nás vyzvala ke spolupráci na projektu "Hraniční cesty". V tématu jde do značné míry o vygumování starých křivd, nalezení chodíčků mezi opuštěnými, vyvrácenými zdmi. Kontaktovali jsme české výtvarníky, ale ne všichni souhlasili. Přesto vznikl team, jakýsi vzorek tvůrců našeho okresu. V letošním roce proběhlo několikadenní pracovní setkání tvůrců na Chomutovsku i v Annabergu. Projekt na podzim vrcholí výměnnou výstavou VISaSIV a vydáním číslovaného katalogu - "Grafická mapa".

Nezávisle na Kunstkelleru nás vyhledala i galerie Anna (rovněž z Annabergu), se kterou jsme došli k novým příležitostem. Dohodli jsme, že tentokrát dostanou možnost ti začínající výtvarníci, kteří teprve hledají, ti kteří nejsou zatíženi jakýmkoliv "akademismem". V časovém presu se nám podařilo zkontaktovat studenty, kteří na sebe již vícekrát výtvarně upozornili. Od 12. 8. budou pracovat na sympoziu "Dřevěná cesta". Název má hned dva významy a to, že skutečně jde o práci se dřevem, a pak, pro Němce toto spojení znamená nejistou, neověřenou, neprobádanou cestu. Vytvořená díla budou umístěna pro veřejnost k okamžitému užívání - na dětská hřiště, před školy... "Je to nestálý materiál, nač ho stavět na piedestaly." Pro výběr autorů na příští rok připravíme seminář a stálou poradnu. V loňském roce jsme byli spolupořadatelé 1. Plenér - Vintířov. Mezinárodní sochařské sympozium mělo výbornou atmosféru. V kulturním programu tradiční Vintířovské pouti vytvořilo výtvarný rámec pro oživení regionu Doupovska. 2. Plenér - Vintířov 2002 byl mimo sochaře otevřen i pro grafiky, malíře, architekty. Taková setkání chystají půdu pro nové aktivity. Na začátku srpna 2002 byla pozvaná skupina výtvarníků na prodloužený výtvarný víkend do zámku Wolkenburg. Téma "Nad mraky" mělo v širším smyslu přispět k volnému znázornění snů, tužeb a idejí. Pracovalo se ve volné přírodě a na zámku. Na závěr byla improvizovaná výstava v zámeckém dvoře.

Pátrání po umění

akad. sochař Jiří Janda

cyklus 3.seminářů po 5 vyučovacích hodinách

MOTTO:

Chceme-li chápat uměleckou výpověď autora, musíme připustit nebo být ochotni, projít s ním kus cesty, jestliže jsme je již neprošli, ať již myšlenkově nebo skutečným prožitkem.

Vzdělávání je doporučeno pro II. stupeň ZŠ, ZUŠ a SŠ pedagogy (aprobace - výtvarná výchova, estetickovýchovné předměty), výchovné pracovníky, studenty humanitních směrů, ale i pro širokou veřejnost

Záměr: Komunikativní formou zprostředkovat různé pohledy na současné umění. Rozšířit obecné povědomí o současných výtvarných aktivitách, formou ukázek i vlastní praktické zkušenosti.

*Vzdělávání je akreditováno na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR,
č.j.: 32 885/2001-25-249*

PŘÍZNAKY EXISTENCE

a) Příznaky existence

- *dějiny umění (srovnávání na ukázkách – CD, diapozitiv, reprodukce)*
- *ukázky z tvorby (hodnocení formy v jednotlivých výtvarných projevech)*
- *WORKSHOP*

b) Konceptuální umění a činnost Galerie JJ

- *ukázka vlastní tvorby (diaprojekce, videoprojekce, doprovodný komentář, diskuse) koncepty, práce s posluchači (obdobně jako „animace v galerii“)*
- *WORKSHOP*

12 ROČNÍCH OBDOBÍ

c) Ukázka a rozbor tvorby předních českých autorů. *P. Piňos, J. Havelková, S. Klimeš, M. Palla, I. a V. Havlovi, P. Kvičala, V. Kokolia, T. Vaněk, P. Nikl, J. Melzer, J. Daněk, U. Delger (tvorba MANDAL v Galerii JJ).*

- **WORKSHOP - Navázání na škálu různorodých přístupů zúčastněných autorů**
- *týdenní interval – čtvrtek nebo pátek*

Malířská prázdninová škola

Ústaleč 20. - 26. 7. 2002

Jiří Bím - Krajina

galerie Lurago 12. 8. - 4. 9. 2002

Malíř Jiří Bím se narodil v roce 1946 v Čisté v Krkonoších. Civilním povoláním je malíř pokojů. Touha po umění a narůstající zkušenosti ze zaměstnání mu dodaly odvahy a ve svých 24 letech se začal seriózně věnovat malbě jako uměleckému oboru. Je absolventem Lidové konzervatoře, výtvarného oboru v Ústí nad Labem. Soukromně studoval pod vedením akad. malíře prof. Franty Patočky. Všechno ostatní získal srdcem. Snad drsná a neporušená krajina ho přivedla k barvě a světlu a rodné Krkonoše ke krajinomalbě. V posledních letech začal i sochařit a nebere si malý krajíc. Figurální pískovcové sochy jsou v životní velikosti.

Krajinomalba má v našem městě dlouhou tradici, chomutovský divák si ji žádá. Jiří Bím maluje větší krajinné celky i intimní zákoutí. Až při bližším zkoumání rozliší naše oko barvy, které se účastní na harmonickém akordu světla a stínu, chutí a vůní, zvuků krajiny. Autor nám při příležitosti dnešní vernisáže představuje 40 děl. Pro lepší orientaci se pokusím výstavu roztřídit na tři skupiny.

Převážná část obrazů jsou krajinomalby s jednoznačnými názvy, sdělující krásu jednoduchosti, poezii prostého. Z této skupiny mne upoutaly dva a zvolím je jako zástupce. Na obraze "Nad vodou" je pohyb naklánějících se a uhýbajících větví ve velkých energických tazích. Chvilími se zdá, že to jsou svíjející se těla nad propastí. Hmota je za pomoci světla a stínu zpracovaná až sochařsky. A protipól (sám autor je instaloval proti sobě) - obraz "Úhor". Vyschlá mez proti horké letní obloze. Suché klasy trav se zapichují jako šípky či nože do bezdeštných oblak. Cítíte to horko? Až tak intenzivně autor prožívá atmosféru okamžiku.

Další krajinné motivy se řadí do skupiny metafor. Jsou to obrazy "Podzim života", "Stáří", "Sousedky" a další. Stromy, louky i chaloupky zde ožívají lidskými vlastnostmi. A nám se nabízí otázka, kdo koho více ovlivňuje. Krajina nás, či my ji. V těchto dnech nám příroda dala jasnou odpověď, kdo je tady pánem. Nakonec, chceme-li rozlišovat, tu je krajina tajemná. V celé výstavě jsou obrazy tišin a samot. Opakuje se tu často používaný princip protisvětla, ale téma mystiky je pro Jiřího Bíma nové. Obraz "Večerní návštěva" přináší novou hodnotu.

Jitka Kůsová

Jana Houdková: Poezie v barvách

2. - 30. 9. 2002, výstavní síň knihovny

"Jednoho dne, není to tak dlouho, jsem vzala barvy a začala si hrát. Potom jsem písmena k sobě poskládala. Tak do projeveného vstoupilo, co dosud bylo skryto. K radosti, zamyšlení, pochopení, pomoci... snad."

Tato slova snad nejlépe charakterizují to, co nyní můžete vidět. Básně a obrázky, které mi bylo umožněno vytvořit, vás možná zavedou do dávno zapomenutých okamžiků. Slova propojena

neviditelnými nitkami s obrazem mohou probudit v člověku něco... neznámou vzpomínku. Ponořit se do proudu slov, nechat se obejmout barvou a tvary obrazu je možností, jak nalézt něco nového, jak nalézt sebe...

Zastav se na chvíli a vnímej to, co se ztrácí v ruchu dní.

Na každého z vás může to, co je zde uvedeno, promlouvat jiným způsobem. Každý den se vám může líbit jiný obrázek. Každý den k vám mohou mluvit jiná slova. Možná teprve po čase objevíte to, co ukrývají řádky mnohokrát přečtené. Vnímání tvaru a barev probudí dávno zapomenuté pocity. Pokud se vám podaří najít onu neviditelnou spojitost mezi obrázkem a básní, možná objevíte svět, který vám byl zatím skryt, a přesto tolik známý a blízký.

Všemu stvořenému je dáno mnoho lásky.

Naplňte jí svá srdce, žijte své životy a buďte Láskou.

Narodila jsem se v roce 1965 a žiji nedaleko města Litomyšl, ve vesnici jménem Sloupnice. Výtvarné a literární činnosti se věnuji od roku 1999, kdy jsem začala své básně doplňovat jednoduchými ilustracemi. Zpočátku byly uváděny pouze v okruhu mých známých, kteří se často ptali, co nového zase vzniklo, a tím mne podporovali v úplném začátku této tvorby. Později jsem se maličko více začala zajímat o výtvarnou činnost, a abych se také něco přiučila v této oblasti, uvítala jsem účast ve výtvarném spolku nesoucí jméno Maxmilián.

Tak postupně z prvních nenápadných obrázků a stránek textů a poezie vzniklo dílo, jehož část je zde představována. Z básniček a ilustrací postupně vznikl základní materiál pro dvě básnické sbírky. Možná to nejsou básně v tom slova smyslu jak jsme je byli zvyklí. Spíš bych ony řádky nazvala meditační poezií, neboť toto označení asi nejlépe vystihuje podstatu napsaného.

První sbírka pod názvem "Poezie v barvách" obsahuje kratší básně vztahující se k přírodě a některým životním okamžikům. Druhá s názvem "Cesta za láskou" v sobě zahrnuje témata, která se nijakým způsobem dotýkají snad každého člověka. Ukázky z textů a mediací pod názvem "O síle lásky" zde uvedeny nejsou... možná nikdy přistě. To "možná" se vztahuje i na knižní vydání zmíněného díla, které se dosud nezdařilo zrealizovat.

Tak jsem se pomalu dostala k prezentování části své tvorby i širší veřejnosti. Za pomoci svých přátel jsem mohla na společných výstavách v blízkém okolí svého bydliště přestavit alespoň část z tohoto celku. Příjemné byly i večery, kdy za doprovodu zvuku violončela zazněly některé z básní, aby se posluchači mohli alespoň na chvíli zastavit v atmosféře klidu, která naplnila celý prostor.

Dnes, trochu dál od mého bydliště, mohu, díky šťastné náhodě a dalším přátelům, vystavovat trochu větší část z mé tvorby. Jsem tomu moc ráda a děkuji za tuto příležitost. Dík patří i vašemu zastavení u psaného textu a vystavených obrázků. Na tomto místě máte možnost vidět i další obrazy z poslední doby, které nejsou ilustracemi. I zde je ovšem možnost zamyšlení, nalezení tajemných souvislostí a přijetí poselství, které přináší volné plynutí energií barev na kousku čistého papíru, abyste se s touto energií mohli potkat.

Říká se, že již bylo vše napsáno, spousta toho bylo vykonáno, a mnohé bylo též namalováno. Možná ano, ale přesto lidé dál píší a projevují se i mnoha jinými tvůrčími způsoby, které naplňují jejich život, a možná druhým svou tvorbou přináší a dávají trochu onoho láskyplného tepla a radosti, kterou při této činnosti pociťují sami.

Jana Houdková

Zuzana Hutňanová: Obrazy a lampy

Galerie Lurago a kostel sv. Ignáce: 9. 9. - 2. 10. 2002

Když se řekne ženské umění většinou se nám vybaví romantické obrázky, malovaná zátiší, akvarely komtes, které malováním zaháněly nudu. Emancipací ve stylu Amerika, žena ztrácí ženskost, to chování, které vytváří protipól mužskému jednání, a tudíž vyvažuje vztahy. Je to stejně nedůstojné, jako bychom trvali na tom, že muži oblečou sukně. Česká emancipace hájí osobitost ženy a staví ji na roveň s projevy mužů. Právě to co nám může ženské umění dát je ona křehkost prožitku, které každá matka dá dítěti, ale žádný muž do uměleckého díla. Zuzana Hutňanová nemá ufnukané obrázky. "Ostrov černých trav", "Tichá hra", "Potichu i nahlas", při těchto názvech se nám jen ztěží vybaví realistické kompozice. Jak velkou duševní sílu má, aby přetavila radosti i nesnáze, abstrahovala prožitky v jednoduchý tvar či světlo....

Keramické lampy mají podobu kotonů, plodnic hub nebo archaických staveb primitivních národů. Blikající světlo nás pojme do mystické atmosféry a dá nám zažít okouzlení. A světlo nás provází celou výstavou, zdá se mi, že Zuzka je sama světloňoš. Obrazy by měly žít bez vysvětlivek. Verše, které tady prosycují prostor Zuzanou nejsou dovyprávění díla. Jsou to jen další dary otevřené náruče. Pojďme spolu prožívat její život.

Porada k implementaci knihovního zákona

Koná se v úterý 24. září 2002 od 10 hodin v budově Střediska knihovnických a kulturních služeb v Chomutově (bývalý jezuitský areál), velký sál, II. patro s tímto programem:

Zákon č. 257/2001 Sb. O knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon);

Vyhláška Ministerstva kultury ČR č. 88/2002 Sb. k provedení knihovního zákona;

Usnesení vlády ČR č. 195 k zajištění regionálních funkcí veřejných knihoven a podpory regionálních kulturních aktivit;

Zákon č. 290/2002 Sb. o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků ČR na kraje a obce;

Uplatnění těchto právních norem v podmínkách okresu Chomutov s ohledem na přechod SKKS jako knihovny pověřené výkonem regionálních funkcí z vlastnictví státu (resp. okresu) do vlastnictví obce - místa Chomutov k 1. 1. 2003;

Informace o regionálních funkcích, které SKKS může obecním knihovnám poskytovat po 1. 1. 2003: výměnné knižní fondy, jejich cirkulace a distribuce; statistika; vzdělávání knihovníků; budování fondu regionální literatury; meziknihovní výpůjční služba; informační a reprografické služby; metodická pomoc při aktualizaci a revizi knihovnických fondů a zavádění nových informačních technologií a služeb;

Metodická pomoc při zpracování žádosti o evidenci (registraci) knihovny na MK ČR a přílohy - knihovního rádu

Pro lepší informovanost starostů a knihovníků jsme připravili "Rukověť knihovníka" s přehledem všech norem a s podklady pro nejbližší úkol, který před knihovnami stojí -

Návrhem na zápis do evidence knihoven na MK ČR a s přípravou knihovního řádu, které za knihovnu podává provozovatel (tj. obec).

Rukověť knihovníka

Slovo úvodem

Parlament České republiky schválil dne 29. června 2001 Knihovní zákon, na který se čekalo mnoho let. Je to zákon č. 257/2001 Sb. o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), který řeší otázky systému knihoven, veřejných knihovnických a informačních služeb, jednotné evidence knihoven, druhů knihoven, podpory knihoven, evidence a revize knihovního fondu, vyřazování a ochranu fondu a sankcí.

Ministerstvo kultury ČR k tomuto zákonu vydalo prováděcí vyhlášku č. 88/2002 Sb. ze dne 21. 2. 2002. Usnesení vlády ČR č. 195 a Knihovní zákon řeší zajištění regionálních funkcí veřejných knihoven a podporu regionálních kulturních aktivit. Vymezuje služby, které v regionu zajišťuje knihovna pověřená regionálními funkcemi. Na území dnešního okresu Chomutov je touto funkcí pověřeno Středisko knihovnických a kulturních služeb (SKKS) v Chomutově.

Dne 13. 6. 2002 schválila Sněmovna PČR zákon č. 290/2002 Sb. o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků ČR na kraje a obce. V příloze - seznamu podstatnou část představují knihovny: 4 jsou "organizační složkou státu," 18 knihoven jsou "státní příspěvkovou organizací". Zřizovatelem všech těchto 22 knihoven byly okresní úřady. Ve všech případech se nabyvateli stávají obce a vyjmenované knihovny se stávají příspěvkovými organizacemi vyjmenovaných obcí. V našem případě přechází SKKS Chomutov pod obec - město Chomutov.

Dnem 1. 1. 2003 se tedy SKKS stává příspěvkovou organizací obce Chomutov. Jako knihovna pověřená výkonem regionálních funkcí bude zajišťovat regionální funkce ve všech zaevidovaných základních knihovnách regionu. Jsou to: výměnné knižní fondy, jejich cirkulace a distribuce; statistika; vzdělávání knihovníků; budování fondu regionální literatury; meziknihovní výpůjční služba; informační a reprografické služby; metodická pomoc při aktualizaci a revizi knihovních fondů a zavádění nových informačních technologií a služeb. SKKS však přestává být od 1. 1. 2003 zaměstnavatelem knihovníků obecních knihoven v 37 obcích, kteří pracovali ponejvíce na malé úvazky, pouze ve třech případech tzv. střediskových knihoven měli úvazek 0,5. Náklady na mzdy knihovníků musí od ledna 2003 zajišťovat každá obec sama ze svých prostředků.

O všech těchto záležitostech jsou podrobné informace v metodické pomůcce "Rukověť knihovníka", kterou jsme Vám připravili pro rychlou orientaci. Nabízíme Vám zároveň metodickou pomoc při zpracování Návrhu na zápis do evidence knihovny (podle § 5 Knihovního zákona) a přílohy - Knihovního řádu, který na MK ČR podává provozovatel knihovny, tj. obec.

Chci při této příležitosti, kdy končí jedna etapa přímé spolupráce s obcemi a jejich knihovnami a začíná etapa nová, poděkovat všem knihovnicím a knihovníkům v obcích za jejich obětavou, nenápadnou, ale důležitou práci, kterou konají pro vzdělávání, výchovu, poznání, zvyšování kvalifikace a ušlechtilé prožívání volného času svých spoluobčanů - čtenářů. Věřím, že ve své práci vytrvají a budou mít i nadále plnou podporu obecních zastupitelstev a starostů. Přeji Vám všem úspěchy v práci.

Chomutov 3. 9. 2002

Vladimír Valeš Ph. D., ředitel SKKS

[Zpět na obsah](#)

40.výročí přemístění Trojičného sloupu v Chomutově

Dne 11. 10. 1962 přemístily dva autojeřáby chomutovský sloup Nejsvětější Trojice o několik metrů ze středu náměstí na jeho současné místo doprostřed mezi městskou věž a radnici s kostelem svaté Kateřiny. Předtím stál blíže ke středu náměstí. Opravu a přemístění sousoší provedli sochaři a restaurátoři Stanislav Hanzl, Ladislav Pícha a František Rada.

Barokní sloup k počtě Nejsvětější Trojice je z pískovce, který zčásti pochází z Chomutova a zčásti z Černovic a je někdy mylně nazýván Morovým. Je dílem Ambrože Laurentia a byl zřízen z nadace založené dne 3. 6. 1697 chomutovskou měšťanskou rodinou Wolfů, jejíž rodinný znak je na podstavci sloupu. Postavení soch a dokončení všech kamenických prací bylo plně uzavřeno až roku 1732.

Trojičný sloup je vlastně sousoší ze dvou dílů. Sloup s Nejsvětější Trojicí, Svatou rodinou a se čtyřmi svatými tvoří jednu část. Druhou částí sousoší je balustráda, která sloup obklopuje. Na této takzvané kazatelně je umístěno dalších sedm soch svatých. Na hlavici ústředního pseudokorintského sloupu na čtvercové desce je zeměkoule, kolem níž je ovinut had, který drží jablko. Na hadově hlavě spočívá noha Jezulátka. Na hadovu hlavu směřuje i kříž, který drží nedospělý Ježíš Kristus v ruce. Po pravé straně Kristově je jeho matka Panna Marie, na levé straně svatá Anna, jeho babička. Za ním svatý Josef s lilií a knihou v ruce. Nad touto Svatou rodinou sedí jako na trůně žehnající Bůh Otec. Nad celým tímto výjevem je holubice, zpodobující Ducha svatého.

Na rozích velkého podstavce směrem k dolní části náměstí, tedy v čele Trojičného sloupu, jsou sochy svatého Jana Křtitele (nalevo) a svatého Jana Nepomuckého (napravo). Na zadní straně podstavce na levém rohu (směrem k radnici) je socha svaté Kateřiny a na pravém rohu (směrem k věži) je socha svaté Rozálie.

Na čelní straně sousoší kazatelny jsou dva andělé světloňosi. Na levém čelním rohu je socha svatého Václava a na pravém socha svatého Floriána. Na zadní straně směrem k radnici je svatý František Xaverský, vlevo socha svatého Rocha a mezi těmito dvěma je socha svatého Leonarda. Mezi sochami svatých Františka Xaverského a Václava je socha svatého Viktora, patrona města Chomutova. Mezi sochami svatého Rocha a svatého Floriána pak nalezneme další sochu jednoho z mnoha svatých Janů.

Zápis, vrytý do kamene na zadní straně malého podstavce, zní: "Otče, Synu a Duchu svatý, velký Bože, chraň toto město před hladem, válkou a smrtí, Maria, chraň je, svatý Josefe, stůj při něm, svatá Anno, pros za ně, ať mu nic neuškodí."

Bohuslav Březovský: 90. Výročí narození

Český prozaik, dramatik a autor knih pro děti a mládež Bohuslav Březovský (25. 11. 1912

Rohozná u Poličky - 24. 6. 1976 Praha) byl soustředěný k tématu citové a rozumové výchovy zejména intelektuálů. V jeho próze pro dospělé převládala psychologie a generační tematika.

Březovský byl zetěm spisovatele Karla Nového. Jeho otec, učitel, padl za první světové války na srbské frontě. Po absolvování reálného gymnázia v Poličce (maturoval roku 1932) studoval Březovský na Univerzitě Karlově nejprve dva roky práva a poté do roku 1938 filozofii. Souběžně v letech 1935 - 1936 redigoval časopis Mladá kultura, v letech 1936 - 1938 byl redaktorem Národního osvobození a zároveň tajemníkem Soutěže na obranu míru. V letech 1939 - 1941 pracoval jako externí redaktor v nakladatelstvích Melantrich a Orbis

Roku 1944 byl zatčen a do konce okupace vězněn v koncentračním táboře Kallich (Kalek) u Chomutova. Tento pracovní tábor byl vybudován pro české muže, kteří se provinili tím, že jejich manželky byly Židovky. Velitelství tábora bylo v Načetíně. V Kalku bylo šedesát mužů umístěno nejdříve v sále hostince Brückner, později v dřevěných domcích za kostelem. Vězni pod vedením lesníků pracovali v lese, ovšem za dozoru příslušníků nacistické polovojskové pracovní organizace Todt.

Po válce se Březovský vrátil ve funkci vedoucího redaktora kulturní rubriky do Národního osvobození, v letech 1948 - 1951 pracoval v Československém státním filmu a v letech 1951 - 1955 a 1968 - 1970 byl redaktorem Československého spisovatele. V letech 1955 - 1957 byl vedoucím redaktorem nově vzniklého časopisu Svazu československých spisovatelů Květen. Jako spisovatel z povolání žil Březovský v letech 1958 - 1968 a od roku 1970.

Březovského válečná tvorba pro dospělé byla nesena duchem psychologické prózy se zdůrazněním existenciálního prožitku světa. Romány **Blíženci života (1940)** a **Člověk Bernard (1945)** byly zaměřeny k vnitřnímu sebepoznávání člověka, k obrazům pocitu odcizení a marnosti. Březovský se však pro své hrdiny snaží hledat východisko, jakési konečné vyústění v životní klady a hodnoty.

V tísnivé válečné situaci se i Březovský uchyloval k dětské literatuře a psal pohádky a prózu pro mládež, například knihu třinácti prozaických legend o putování svatého Petra a Krista Pána **O dvou zázračných poutnících (1943)**. V tomto směru pokračoval i po roce 1945. Známa je například pohádka **Jak poslal Honza duši, oči a srdce na vandr (1947)**.

Rodnému kraji vzdal Březovský hold hlavně svou nejzdařilejší dětskou knížkou **Tajemný hrad Svojanov aneb Paměti Františka Povídalka (1947)** o střetnutí dětských hrdinů se světem strašidel. S humorem a svěží fantazií dotváří lidové pověsti slýchané v dětství.

Na počátku padesátých let přijal Březovský jako svou tvůrčí metodu socialistický realismus. Psal obsáhlé epické romány, zachycující společenské proměny. Důsledkem byl odklon od hlubší psychologie postav. Svědčí o tom dramatická historická freska **Veliké město pražské (také Jan Želivský, 1950)** a zejména romány **Lidé v květnu (1954)** a **Železný strop (1959)**, které byly později vydávány v jednom svazku. Nalezneme zde ohlas zážitků z koncentračního tábora Kallich a děj se odehrává v letech 1945 - 1948.

Románem **Věční milenci (1965)** se vrátily některé rysy dřívější autorovy psychologické prózy.

Na pomezí satiry a absurdní science fiction leží román, který v krutě humorném podobenství o obživlé soše poukazuje na nebezpečnost zneužití moci a zrůdnost manipulace s lidmi, **Joachym aneb Vladychtivost (1967)**. Tiskem mohl vyjít až šest let po dokončení.

V sedmdesátých letech měl autor ztíženou možnost publikování. Poslední Březovského román **Čistá duše (1971)** je příběh podvodníka z doby po první světové válce, podaný se značnou dávkou humoru a ironie formou autobiografie.

Koncert "Bouřlivé počasí" na pomoc postiženým povodní

Koncert se konal ve čtvrtek 5. září 2002 odpoledne. Původně jsme počítali s krásným prostředím atria, ale po poledni se strhla bouřka zcela ve smyslu názvu koncertu a vše jsme museli přestěhovat do kostela sv. Ignáce. V první polovině vystoupili: Kristina Wiczerkovska, Luboš Hána, skupina Forrest Gump, Eda Belšán a Eržika Ivana Novotná. Ve druhé polovině hrál Big Band SKKS pod vedením Zdeňka Tölga. První polovinu uváděl Vladimír Valeš, druhou Alena Tölgová. Na dobrovolném vstupném se vybralo 2.404 Kč, které byly poslány Národní knihovně Klementinum - SKIP na pomoc postiženým knihovnám. Další sbírka probíhá v naší galerii a knihovně.

... krátce

* Letní čas byl v areálu SKKS naplněný prací stavebních firem, které dokončují rekonstrukce důležitých zařízení.

* 23. července proběhla kolaudace sociálních zařízení v křídle knihovny. WC a malé umývárny jsou vybaveny novým zařízením, všude pěkné světlé obklady, zmizely úklidové kouty a výlevky, kterým bylo vymezeno místo v suterénu v bývalé baterkárně. Prostředí provozně i esteticky velmi zlepšilo služby návštěvníků knihoven i zaměstnancům.

* Nyní jde jen o to, aby ruce nenechavců a vandalů nezničily, co bylo vybudováno. Bohužel i u nás v nově zrekonstruovaných sociálních zařízeních u kavárny už kdosi odnesl zásobníky na mýdlo, schránky na toaletní papíry, chystal se odšroubovat štítky u dveří, sebral zářivku ve výtahu. V nově otevřeném sociálním zařízení v knihovně už kdosi během prvních 14 dnů odnesl z pánských WC zrcadlo a z chodby umělou květinu. Prosíme naše návštěvníky: buďte všímaví a uvidíte-li podobné jednání, zasáhněte, nebo nás upozorněte.

* Další rekonstrukce sociálních zařízení probíhá v druhém křídle budovy. Zde budou zřízeny WC pro vozíčkáře, přístupné z velkého sálu, studovny, hudebního a dětského oddělení. Všechny práce by měly být hotovy na konci září.

* V srpnu účinkovali v knihovnickém křídle rovněž truhláři, kteří zbrousili, vyspravili a natřeli dřevěné schodiště, že vypadá jako nové.

* V celé budově byla obnovena nefungující síť nouzového osvětlení.